

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 158

Mensen die zich afwenden van de kerk, zouden zich moeten keren tot Jezus Christus

In de tegenwoordige wereld zijn er veel oprechte mensen die, nadat ze het echt geprobeerd hebben, toch tot de conclusie zijn gekomen dat zij part noch deel willen hebben aan het religieuze systeem dat zichzelf 'kerk' noemt. Zij hebben besloten dat ze vrij willen zijn en een leven willen leiden dat geen relatie heeft met wat onder die naam gebeurt. Zij hebben gekozen voor de volledige bevrijding van alle georganiseerde religie. Het gaat om Godvrezende mannen en vrouwen die volkomen geloven in het Bijbelse verslag dat God over Zijn Zoon, de Here Jezus Christus, heeft gegeven, zodat hun verklaring van onafhankelijkheid niet inhoudt dat zij zich vrij voelen een onverantwoord en hedonistisch leven te leiden. Hun grootste verlangen is om godvruchtig en rechtvaardig te leven in overeenstemming met Gods huidige doel met de mensheid. Velen van hen hebben zich onherroepelijk gekeerd tot de Here Jezus Christus en zijn volkomen tevreden met hun leven voor Hem.

We horen van alle kanten van mensen die zich afkeren van allerlei vormen van georganiseerde religie die er bestaat op het kerkelijk erf. Ze zeggen dat 'de kerk' ze niet te bieden heeft waarnaar zij werkelijk verlangen, dat hun behoeften daarin niet worden bevredigd, in het bijzonder hun verlangen naar een diepere en meer exacte kennis van het Woord van God. Zij zien de kerkelijke structuur als niets anders dan een onderneming die gerund wordt door professionele geestelijken, wier doel het is om meer leden, meer geld, meer invloed en een grotere macht te krijgen. Zoals iemand eens opmerkte: 'er zijn bepaald geen exegetische gaven voor nodig om al snel te ontdekken dat de meeste christelijke activiteiten geen Bijbelse basis kennen. Met grote toewijding

voeren we de rituelen uit van Bijbelstudie, samenkomsten op zondagmorgen, en het zingen in een koor dat begeleid wordt door een instrument dat beter tot zijn recht zou komen in de disco van vrijdagavond. We praten over het lidmaatschap, geloften, predikanten, zendelingen en de wekelijkse bidstond alsof God ons één of andere buitenbijbelse instructie heeft gestuurd om ons te vertellen hoe we ons behoren te gedragen.'

Als prediker (uitdeler) van het Woord van God die geen binding heeft met de georganiseerde religie, heb ik veel brieven ontvangen van voorgangers, pastoors en kerkleden (jongeren, mensen van middelbare leeftijd en vele ouderen) waarin zij hun huidige ongenoegen met de kerken, waaraan zij lange tijd verbonden zijn geweest, tot uitdrukking brengen. Zij zeggen dat hun kerkgenootschappen proberen ze op bepaalde politieke en sociaalactieve wegen te leiden die zij niet willen gaan en ze proberen te betrekken bij bepaalde activiteiten waar zij niets mee te maken willen hebben. Ze vinden veel van de 'programma's' en activiteiten kinderachtig en weerzinwekkend en zeggen dat deze dingen veel waardevolle tijd kosten die beter op een andere manier besteed kan worden.

Een kerklid vertelde: 'ik ging naar de kerk omdat me verteld was dat de voorganger een uitlegger van de Bijbel was. Dat was waar en ik luisterde met genoegen naar zijn prediking. Maar voordat ik besepte wat er gebeurde en ik de kans had te weigeren, werd ik tot voorzitter benoemd van het mannen-bowlingteam en dat alleen maar omdat ze me een keer hadden zien bowlen met mijn kleinzoon op een van de plaatselijke bowlingbanen. Ze zeiden me dat dit hun manier was om mij in het werk te betrekken. Ik bedankte direct, maar vanaf dat moment behandelt men mij bijzonder koel en dat wil ik niet langer ondergaan. Ik zal er dus wel gauw buiten staan.'

'Het uiteindelijke doel waarvoor mijn kerk tegenwoordig lijkt te bestaan is drie maal per week emoties opwekken en grote opwindings veroorzaken,' verklaart een zwarte broeder. 'Van de voorganger wordt verondersteld dat hij optreedt als cheerleader om de mensen op te zwepen en als er voldoende van hen op een emotioneel hoogtepunt zijn gekomen, wordt beweerd dat het een geweldige dienst was, een dienst waarin God Zijn Geest heeft uitgestort. Mijn gezin en mijn vrienden zijn er gek op en zij proberen mij er ook in te betrekken, maar ik denk dat het slecht is, heel slecht en ik doe er alles aan om er tegen te protesteren. Alles wat ik wil, is God aanbidden en naar Zijn Woord horen in een rustige omgeving. Ik wil nooit meer geconfronteerd worden met een zeer geëmotioneerde vrouw die uitgestrekt op de vloer ligt terwijl de voorganger erbij staat en verklaart dat zij is aangeraakt door de Heer. Onzin! De Heer heeft haar

de vorige zondag ook al aangeraakt en ik ga ervan uit dat het iedere week wel zal gebeuren totdat haar toneelspelletje begint te vervelen en ze over een tijdje naar een andere kerk gaat om daar in het middelpunt van de belangstelling te staan. Ik ga weg! Maar wat moet ik dan? Waar moet ik heen? Ik ben geen agnosticus; ik ben een christen, iemand die houdt van de Here Jezus.'

Mijn antwoord op dit soort vragen is dat het een moeilijke en zware en zelfs eenzame weg voor hem kan worden, maar dat het enige wat hij kan doen is zich keren tot de Here Jezus Christus. In Hem zal hij de ware ontmoetingsplaats tussen God en mensen vinden. Hij moet zijn eigen behoudenis bewerken in de moeilijke positie waarin hij zich nu bevindt, maar hij zal ongetwijfeld ontdekken dat God zowel het willen als het werken in hem werkt om Zijn welbehagen (Fil. 2:12,13).

Sinds de dagen van de zogenoemde 'kerkvaders' is er altijd een menigte kerkmensen geweest die door voortdurende herhaling de gedachte hebben willen vestigen dat 'Jezus Christus' en de kerk een eenheid vormen in die zin dat je Christus niet kunt hebben zonder de kerk erbij te nemen. Zij willen ons doen geloven dat de kerken de enige uitdelers zijn van Christus en dat niemand Hem kan ontvangen zonder naar hen toe te komen. Deze fouten worden jaar in jaar uit herhaald vanaf de preekstoelen in duizenden preken onder de titel 'Ik geloof in de kerk.'

In deze preken verheerlijken zij de kerk, steken zij de loftrumpet over wat zij vinden dat de kerk behoort te zijn en roepen zij vervolgens alle toehoorders op om hetzelfde te denken en te geloven als zij over de organisaties die zichzelf kerk noemen. Zij nemen alle prijzenswaardige dingen die de Geest van God over de ekklesias heeft gezegd over en passen het toe op hun kerken.

De redenen die worden genoemd om zich van de kerk af te keren zijn te talrijk om in detail te onderzoeken. Het zou kunnen dat, als we één van die redenen apart nemen, deze onbetekenend en onbelangrijk voorkomt. Maar als ze in totaliteit worden beschouwd, worden ze een kracht die vele ware christenen uit hun kerken zal verdrijven. De tragedie is dat sommigen van hen denken dat er in de toekomst niets anders voor hen overblijft dan vertwijfeling en ongelof.

Uit eigen ervaring, opgedaan in persoonlijke contacten, weet ik dat er duizende mensen naar de Verenigde Staten komen uit landen waar hun dagelijks leven wordt gedomineerd door het rooms-katholieke systeem. Ze denken dat ze in dit land vrij zijn te denken, hun gedachten te uiten, vragen te stellen en kritiek te hebben zonder bang te zijn voor economische, of sociale represailles of zelfs wraak van hun familie, die hen boven het hoofd hing in het land waar zij vandaan zijn gekomen.

Bovendien zijn ze verlost van het matriarchaat dat traditioneel bepaalt dat de moeder het recht heeft om alle religieuze zaken en gewoonten en te bepalen. Ze zijn gelukkig in hun pasontdekte vrijheid en beginnen te zoeken naar de echte waarheid over God.

Op een of andere manier zijn ze er echter van overtuigd dat deze gevonden zal worden in een andere kerk. En daarom gaan zij zonder veel kennis van het Woord van God en vaak met een enthousiaste, gehaaste en emotionele achtergrond (dat zijn vaak hun nationale eigenschappen) op zoek naar 'de ware kerk' en 'het ware geloof.' Een zoektocht die vaak eindigt met vereenzelving met één van de onstuimige sekten op het religieuze toneel van deze tijd.

De bijeenkomsten van deze groepen voldoen een tijdje aan hun emotionele behoeften, in het bijzonder als een overtuigende leider hen ervan overtuigt dat opwinding, herrie en intense emotionele aanvallen de onomstotelijke bewijzen zijn van het werk van de Heilige Geest. Maar in de loop van de tijd slijt dit en het grote geestelijke verlangen dat hun leven heeft gekenmerkt, is nog net zo onbevredigd als altijd. Wat zou het een verschil hebben uitgemaakt als zij zich, nadat zij zich hadden afgekeerd van de kerk, hadden gekeerd tot Jezus Christus en hadden geprobeerd hun leven met Hem te vullen. Waarom zouden mensen zoeken naar een goede kerk, of de ware kerk, of een profeet, als Jezus Christus alles is wat zij nodig hebben?

Het is een absoluut feit dat God, voordat een mens God zoekt, eerst de mens moet hebben gezocht. Het zoekende werk van God brengt geeft ons de impuls om God te gaan zoeken. Hiermee is onverbrekkelijk de waarheid verbonden dat het persoonlijke Woord van God, Jezus Christus, het waarachtige licht dat ieder mens verlicht in de wereld komt (Joh. 1:9). In het altijd-zoekende werk van God schijnt dit licht in de harten van mensen en er is geen mogelijkheid daaraan te ontsnappen. Het verontrust mensen, het stoort mensen, zelfs als zij niet beseffen wat hun onrust en onbehagen veroorzaakt. De mensen hebben nooit begrepen dat God in hen werkte voordat zij op het licht hebben gereageerd en de gevolgen daarvan hebben onderkend.

Ik zeg nogmaals: het levendmakende werk van God is de oorzaak dat mensen Hem gaan zoeken. De listen van satan zijn evenwel zo misleidend dat het erop lijkt dat zij Hem nooit zullen vinden. God is aan het werk in hen maar zij gaan voort in onwetendheid, overtuigd dat als God gevonden kan worden, het alleen kan gebeuren in een of andere kerk, groep, of bijeenkomst. Zij gaan vaak de eerste de beste kerk die zij tegenkomen binnen, of bezoeken de eerste massabijeenkomst waarvan zij een advertentie zien. Gewoonlijk zal de kerk waar zij komen ze als lid aanvaarden en het vuur dat God in hen had ontstoken wordt gedoofd

door het gebruik van weinig of veel water. In de massabijeenkomst zullen zij naar voren worden geroepen waar zij in contact worden gebracht met een persoonlijke zieltjeswinner die het hele proces van het vinden van God in Christus heeft samengevat in een paar eenvoudige vragen en antwoorden. Als zij daar 'ja' op antwoorden, wordt verondersteld dat ze gered zijn en krijgen ze het advies om naar een 'goede' kerk te gaan, hun Bijbel te lezen en te bidden. Maar ook hierna is hun leven nog leeg en het rusteloze licht van God verontrust hen nog steeds, want God zal nooit toestaan dat iemand voldoening vindt totdat zij hun voldoening vinden in de Here Jezus Christus.

In mijn gehele bediening heb ik nooit iemand gezegd dat hij zijn kerk moet verlaten. Maar ik vertel wel altijd aan mensen die zich afgewend hebben van de kerk, dat zij zich moeten keren tot de Here Jezus Christus.